

QUATRE PESCADORS

Conten els evangelistes St. Marc i S. Lluç que l'endemà de la curació de Sant Pere, Jesús es lleva de bon matí per emprendre una campanya de predicació per tota la Galilea. Sortí de la casa de Simó ^Pere inesperadament. Pere i els familiars el cercaren i el trovaren fent oració en ple camp. Encara que per instint Jesús fos home d'oració, la pregaria d'aquell matí era el preludi obligat d'una expedició apostòlica. Si fallava no seria pas per falta de pregaries.

No fou possible retenir-lo. Se'n va anar a predicar a la regió de Galilea, ^{gu} guarint malalts i expulsant dimonis. Axi ho diuen els evangelistes sinòptics.

S'en va anar a predicar l'evangeli del Regne de Deu, confirmant axi la campanya de Joana Baptista proleg necessari abans de revelar que Ell era l'Enviat de Deu, el Messias Fill de Deu, cosa que només havia revelat a la Samaritana.

Se'n va anar sol ? fa de mal dir. Fins ara els deixebles procedents del grup de Joan Baptista no l'havien pas abandonat. Records que eren Joan Andreu i Simó (Pere) que el seguien des de Betania i de ^{l'}trasjordanis, lloc on batejava Joan. Aquets tres seguiren a Jesús sense qu Ell els oridés. Amb ells s'hi afegí probablement Jaume, germà de Joan, fills del Zebedeu. En canvi fou Jesús qui, Betsaida instá a seguir-lo Felip i Bartomeu. Aquets cinc o sis homes, o alguns d'ells, es-

tigueren amb Jesus a les bodes de Caná, l'acompanyaven a Jerusalem i en presència d'Ell, batejaven la gent al Jordá, foren testimonis de l'entrevista amb la Samaritana i uns quants d'ells presenciarren la curació de la sogra de Simó (Pere) i dinaren a la casa de Simó després d'aquest miracle. No obstant tot fa pensar que Jesus se'n va anar sol en aquesta missió.

Entre Ells i els deixebles elegits a Betània i Betsaida no hi havia cap compromís. Fins ara només han estat associats a l'obra de predicació de l'Evangeli. No obstant llur fe es ardentíssima. A Betània Andreu havia dit a seu germà Simó, que Jesus era el Messias; a Betsaida, Felip havia dit el mateix a Bartomeu, i aquest havia dit a Jesus mateix que el reconeixia com a fill de Deu i rei d'Israel. Però malgrat la fe de tots Jesus no volgué precipitar les coses, volia que tinguessin temps de fer-se carreg que el Regne de Deu no tenia res a veure amb el messianisme polític, i que el rei d'Israel confessat per Bartomeu no seria un regne amb ministres i soldats i la pompa d'un alliberador polític, d'un rei d'aquest món. El Baptista havia dit que com a obra del Sant Esperit, Jesus batejaria en l'Esperit Sant. Per consegüent el regne que Jesus predicava seria espiritual. Gent pura i de bona voluntat aquets homes podien intuir el que això significava.

Sens dubte Jesus els havia permés de conciliar llur devoció envers Ell amb llurs treballs i des de que Jesus se'n va a evangelitzar la Galilea els deixa a mercé de la gràcia de l'Esperit Sant concedint-los els dies necessaris per a pensar-s'hi el que ara en diriam uns dies d'exercicis espirituals.

No es probable que aquest peregrinatge de Jesús per la Galilea, durés molts dies. Tot plegat els evangelistes sinòptics. Sant Mat. S. Marc i S. Lluc, ens el presenten passejant-se per la platja de Cafarnaum, un dia al matí, Arribava en aquell moment o haviza dormit ja a la casa de Simó Pere? No ho sabem. Al voltant d'Ell es reuneix tot seguit una gentada. I en començar a dirigir-los la " paraula de Deu " s'adona que mes enllà hi han dues barques a la riba del llac i a la platja uns pescadors que renten les xarxes. Resulta que, una d'aquestes barques es de Simó Pere que es aquí amb el seu germà Andreu. L'altre barca es del Zebedeu, que també es aquí amb els seus fills Jaume i Joan i uns jornalers adobant les xarxes. Observis que no hi son presents els deixebles Felip i Bartomeu, detall que demostra que Jesus havia deixat els seus deixebles en llibertat (

~~La càtedra de l'Evangeli es una trona sobre un llac adormit que amb treballs bleixa)~~

Tot seguit, Jesús puja a la barca de Simó preguntant-li d'apartar-la una mica de la platja. Sempre que l'auditori era molt nombrós, els deixebles el feien apartar un xic per tal d'obrir un semicercle davant del Mestre. Aqueta vegada es Jesús el que resol el problema de cercar una tribuna i fer apartar la gent. La càtedra de l'Evangeli és una barca sobre un llac que de tant adormit amb treb-

balls bleixa.

D'aquest sermó no ens ha arribat ni una idea. Havent acabat, Jesús diu a Si Simó:

- Tira mar endins, i amolleu les xarxes per a la pesca.

Simó de bona gana el complauria, però sembla que tot dormi avui en aquest mar de Galilea l'aigua i el ~~peix~~ () el peix ~~no hi ha~~

- Mestre, -diu Simó- tota la nit que hi maldem, i no hem agafat res, però fiat en la vostra paraula tiraré les xarxes.

Endevinant que presenciaria un espectacle digne d'esser vist, la gent no es mou. Es que tècnicament parlant es un absurd voler pescar al matí, sobretot després d'haver-ho intentat a la nit, que es l'hora més favorable. Potser entre el públic molts pensen que el Mestre, no entenent res en l'art de la pesca, demana una mica massa, total per donar-se el pler de veure els seus amics pescant. Estendre be la triple xarxa, tan llarga com és vol un xic de feina. Cal llavors batre l'aigua a tot voltant a cops de rem, perquè els peixos- si es que n'hi ha- tot fugint quedin empresonats a la xarxa del mig, que es la més segura.

La fe de Simó ha estat premiada com ho fou la d'Abraham. Simó Pere, ^{sabrà} que l'apostolat es una qüestió de fe i de fets. Perquè heus aquí que abans de batre l'aigua amb els rem, bona punt ell i Andreu han estés la trema, el peix s'hi llença en tanta multitud que les xarxes sembla que vagin a rompre's. Veient

aixo, Simó i Andreu fan un senyal als de l'altre barca i tot seguit acuden ^a Jaume i Joan amb llurs jornalers. Immediatament queden plenes de peix les dues barques que sembla que esiguin a punt d'enfonsar-se. I axí, arrossegant-les els homes, arriben a la platja, entre l'estupefacció de la gent.

El llac i els peixos han fet l'aprenentatge d'una obediència que obrará per prodigis. Simó pres d'astorament salta de la barca i, davant de tothom, s'agenollà als peus de Jesús, i, en un prompte d'aquells tant seus, diu:

-Senyor, aparteu-vos de mi, que soc home pecador!

Tan espantats com Simó estan Jaume i Joan, fills de Zebedeu.

- No tinguis por- diu Jesús a Simó: D'ara endavant seràs pescador d'homes.

I havent tornat les barques a terra, ho deixen tot i el segueixen tots quatre, deixant plantat a la platja el pare Zebedeu.

Encare que l'Evangelí no ho digui no es probable que Jesús i els deixebles empréguessin viatge immediatament perquè els quatre pescadors havien perdut la nit. Permeti-se'ns pensar que Jesús i els deixebles es dirigiren a casa de Simó i que aquell dia es feu un dinar de peix per tal de celebrar la vocació definitiva dels quatre primers apostols. "Vocació" vol dir "crida". Els primers quatre apostles de l'Evangelí eren quatre pescadors, gent menestral que segurament havia après de llegir i escriure a la Sinagoga. Tenien aprox

ximadament l'~~edat~~ edat de Jesús, una trentena d'anys, exceptuant Joan que potser no passava gaire de la vintena. Una altra particularitat: tots quatre eren galileus i naturals de Betsaida.

Volgué Jesús que els- la crida dels quatre primers apostols, fos feta ~~dave~~ davant d'una gran gentada. L'església havia començat a neixer a la platja del llac de Tiberiades, en un matí ple de bons auguris.

Aquesta vida definitiva pots~~ca~~ no va sorprendre a Simó. Jesús li havia dit que seria anomenat Cephas, que vol dir ~~Pedra~~ Pedra. I Simó devia haver-hi pensat molt en aquest vaticini. Es per això que la seva frase: " Senyor, aparteu-vos de mi, ~~ca~~ que soc un home peddor," potser volia dir que ell no es considerava digne de la missió que Jesús anava a encarregar-li.

~~Serán pescadors d'homes, però aquets homes no aniran com els peixos, de la xarxa a la mort. La traducció literal del text original diu: " serás agafador d'homes de viu en viu."~~

En reconstruir aquest episodi a favor de la perspectiva del temps no es inconseqüent dir que en aquella platja dels voltants de Cafarnaüm aquets quatre pescadors acabaven d'esser creats cardenals de l'Església de Jesús. Més tard Simó Pere seria nomenat pontífex d'aquesta Església. Quina aventura la d'aqu~~tes~~

aquets homes. En un moment havien canviat d'ofici. Els quatre pescadors passaven a essr pescadors d'homes.

Seran pescadors d'homes, però aquets homes no aniran com els peixos, de la xarxa a la mort. La traducció literal del text original diu: " seras agafador d'homes de viu en viu". I les versions jerosolimitava, siríaca i aramea, tradueixen: " agafarás homes per a la vida." La rel·ligió que neix de la paraula de Deu sembrada pel Verb en aquesta terra es un dogma vivent que infondeix una vida nova, una vida que la Llei mosaica no podia donar. Només Jesús que es Deu i home, pot esser el camí que passi per l'abisme que separa Deu i els homes pecadors. Si l'home Jesús no fos Deu ,ningú no podria elevar-nos fins a Deu. Només units a Ell ens será concedida la gracia de l'Esperit Sant, la vida nova que ens uneix al Pare." Agafarás homes per la vida," per a començar a viure des d'aquest mon la veritable vida ,que es la única forma d'existencia digna dels que hem estat creats a imatge i semblança de Deu

Els quatre pescadors entendran tot això quan rebin l'Esperit Sant.

Els quatre pescadors sofriren una sort semblant a la del Mestre. Cadascú portava la seva creu. Pere moriria clavat en una creu de cap per avall. Andreu en una creu en forma d'aspa . Jaume cauria degollat. Joan per un voler de Deu, sortiria indemne del martiri de la caldera d'oli bullent i de

la copa venenifera. I viuria un centenar d'anys, morint al 101,
donat-se-li temps per escriure el seu Evangeli i esser un t estimoni de la
predicació, mort ,resurrecció i ascensió de Jesús.
